

13 IN DE OORLOG

AFLEVERING 10 SCRIPT

"HONGERWINTER"

10.1 LEADER

Caleidoscoop van iconische momenten uit de Tweede Wereldoorlog, afgewisseld met spelende kinderen in dezelfde periode. Tussendoor worden korte impressies getoond van de hoogtepunten uit de huidige aflevering:

MODERNE KEUKEN (SCENE 17)

De PRESENTATRICE neemt een hap van zelfgemaakte tulpenbollenstampot en gaat bijna over haar nek.

UITGEHONGERDE LIJKEN (SCENE 26)

Langs de kant van de weg liggen de lichamen van mensen die van de honger zijn gestorven.

LANDWEG (SCENE 24)

Een LANDWACHTER probeert een zak met aardappelen uit de handen van TOON te trekken, maar die blijft vasthouden.

VOEDSELDRIPPING (SCENE 29)

Bommenwerpers komen laag over het land aangevlogen. De luiken gaan open en voedselpakketten vallen omlaag.

10.2 DRAMA: EXT. HUIS VAN SCHIE – VOORDEUR

Vanuit de LEADER komt het beeld naar voren van TOON VAN SCHIE, een negenjarig jongentje op een traprede voor zijn huis. Hij zit onophoudelijk te bibberen van de kou en honger. Zijn versleten kleren worden bij elkaar gehouden door een touw om z'n middel.

MARIE (O.S.)

Stukje chocola?

Naast TOON staat MARIE, zijn zus van twaalf, die een takje van een bladerloze struik afbreekt en aan hem geeft.

MARIE

Met cacao van vroeger. En echte suiker, proef je?

Zelf steekt ze ook een takje in haar mond en begint met een

gelukkig gezicht te kauwen. TOON kijkt haar met grote ogen aan... maar steekt dan ook het takje in zijn mond.

MARIE

Lekker, hè? Ik was al bijna vergeten hoe het smaakte.

Ze gaat naast haar broertje zitten en slaat een arm om hem heen. TOON kruipt bibberend tegen haar aan, terwijl beiden op hun takjes kauwen.

10.3 LOCATIE: EXT. SLOOPPAND

De PRESENTATRICE klautert over de brokstukken van een half gesloopt huis.

PRESENTATRICE

Eind 1944 is de oorlog al viereneenhalf jaar aan de gang. Het zuiden van ons land is al bevrijd door de geallieerden maar het noorden nog lang niet. Omdat de frontlijn dwars door het land loopt, kan er geen steenkool naar de grote steden worden vervoerd. En daar is ook al geen electriciteit en gas meer.

Ze kijkt om zich heen en trekt haar jas dicht.

PRESENTATRICE

En alsof dat nog niet erg genoeg is, wordt het die winter ook nog eens steenkoud. Dus wat doe je dan om het warm te krijgen?

Ze trekt een plank omhoog uit het puin.

PRESENTATRICE

Precies: je gaat op zoek naar brandstof.

10.4 ARCHIEF: BOOMSTRONKEN WORDEN WEGGEHAALD

Volwassen mannen en kinderen staan op klaarlichte dag in boomstronken te hakken en te zagen. De brokstukken worden weggevoerd op een kar.

PRESENTATRICE VO

Houten bankjes in het park, trapleuningen, konijnenhokken, zelfs de huizen van weggevoerde joden worden helemaal kaal gesloopt.

10.5 ARCHIEF: KINDEREN VERZAMELEN KOOLTJES TUSSEN RAILS

Tussen de rails zoeken kinderen naar kooltjes.

PRESENTATRICE

En de kinderen helpen mee, want de scholen zijn dicht. Hier zoeken ze naar stukjes steenkool tussen de rails. Alles wat maar een beetje kan branden, gaat de kachel in.

10.6 DRAMA: INT. HUIS VAN SCHIE – WOONKAMER

Een armetierig vuurtje in een geïmproviseerd 'wonderkachelkje'.

PRESENTATRICE (V.O.)

Maar dan ook echt alles.

Bovenop het kachelkje staat een klein pannetje, waarin MOEDER VAN SCHIE roert. De woonkamer is volkomen kaal. Zelfs het behang is van de muren gescheurd.

MOEDER

Eén ding mag je houden.

De kleine TOON heeft een lappenpop in z'n ene hand en een houten bootje in z'n andere.

TOON

Ik weet niet... (KIJKT NAAR BOOTJE)
Deze is van papa...

MOEDER

Nu kiezen, anders gaat het vuur uit.

Besluiteloos kijkt TOON naar de lappenpop en dan weer naar het houten bootje.

MARIE

Ik zou het wel weten, hoor.

In een donkere hoek van de kamer zit MARIE met een ernstig ondervoed jongetje van zes op schoot: JOPIE.

MARIE

Je knuffel zou ik nooit wegdoen.
Die kan je altijd troosten...

Hoogst beledigd kijkt TOON haar aan en geeft dan met een ferm gebaar de lappenpop aan zijn MOEDER.

TOON

Hier. Ik hou m'n boot.

Het beertje verdwijnt in de brander, waar de vlammen oplaaien.

MOEDER

Als ik weer kledingbonnen krijg,
maak ik een nieuwe voor je.

TOON

Hoeft niet. Da's voor kleintjes.
TOON staart in de vlammen van het kachelkje.

PRESENTATRICE (V.O.)

Maar de kou is niet het enige...

10.7 ARCHIEF: LEGE WINKELTALAGE MET RUIL-SPULLEN

In een winkel worden schoenen, kleren en zelfs een teddybeer aangeboden voor voedsel.

PRESENTATRICE (V.O.)

Door de oorlog is er steeds minder
te eten en dat wordt zo eerlijk
mogelijk verdeeld. Met bonnen.

10.8 ARCHIEF: EEN LANGE RIJ VOOR EEN WINKEL

PRESENTATRICE (V.O.)

Brood is op de bon, meel, rijst,
koffie, thee, boter, macaroni,
havermout en ga zo maar door.
Eigenlijk alles

10.9 LOCATIE: INT. OUDERWETSE KEUKEN

Op een keukentafel liggen zes belegde boterhammen (drie hartig en drie zoet); een pakje Wicky, een chocoprince, schaalje chips, glazen frisdrank, aardappels, vlees en groente. En bovendien een plak ontbijtkoek, twee glazen thee en tweemaal melk. De PRESENTATRICE komt aangelopen.

PRESENTATRICE

Kijk, dit is wat een leerling van
groep acht tegenwoordig in een dag
wegstouwt. Boterhammetjes, groente
en vlees, plakje ontbijtkoek. Mmmm!

De PRESENTATRICE loopt naar een volgende tafel, waarop een karige maaltijd uit de Hongerwinter staat uitgesteld: een klompje brood (800 gram), een aardappel, een stukje suikerbiet en een beetje soep.

PRESENTATRICE

En dit kreeg een kind van twaalf in de
grote stad tijdens de Hongerwinter: een
aardappeltje, wat brood. Niet veel dus,

maar het wordt nog minder.
Met een mes snijdt ze het brood door.

PRESENTATRICE

Eerst zoveel...

Ze gooit een helft weg en snijdt weer een stuk van het overblijvende gedeelte.

PRESENTATRICE

En toen... (BEKIJKT HET BROOD NOG
EENS GOED) ... maar dat lijkt
wel... zaagsel? Er zit zaagsel in!

Vragend kijkt ze naast de camera.

PRESENTATRICE

Dat klopt toch niet?... Wel?!

Ze kijkt weer in de camera.

PRESENTATRICE

Jeetje... dit vieze brood eten ze dus.
Met een beetje soep van aardappel-
schillen uit de gaarkeukens.

10.10 ARCHIEF: LANGE RIJEN VOOR DE GAARKEUKENS

Mensen staan met lege pannen in de rij voor een gaarkeuken.

PRESENTATRICE (V.O.)

Die grote gaarkeukens zijn eigenlijk
bedoeld voor arme mensen, maar nu de
stroom en het gas zijn afgesloten,
komen bijna iedereen hier naartoe.

10.11 ARCHIEF: UITSCHEPPEN VAN VOEDSEL IN DE GAARKEUKENS

Een schep eten en soep worden in pannetjes gekwakt.

PRESENTATRICE (V.O.)

Die staan dan iedere dag urenlang te
wachten in de bittere kou. Voor zo'n
smakeloze prak. Maar dat is beter
dan helemaal niets.

10.12 DRAMA: EXT. STOEP & TOEGANG TOT GAARKEUKEN

MARIE en TOON haasten zich over de stoep en houden
beiden een handvat van een grote, lege soeppan vast.

TOON

Schiet nou toch op! Anders hebben
we weer geen soepballen!

MARIE

Soepballen?! Er zitten helemaal geen ballen in die soep!

TOON

Wel waar! Maar die worden er als eerste uitgevist.

MARIE

Ik heb NOG NOOIT een bal gezien!

TOON

Omdat we altijd net te laat zijn.

In de goot van de straat staat een BEJAARDE in vodden, die met blote handen papierfladders uit het straatvuil vist en in een juten zak over z'n schouder gooit. TOON en MARIE naderen de toegang tot de gaarkeuken. De stoep is helemaal verlaten.

MARIE

Nu zijn we in ieder geval de eersten.

Tegen de deur van de gaarkeuken hangt een bord: WEGENS TEKORTEN TOT NADER ORDER GESLOTEN. Verbijsterde stilte.

TOON

Hoe moet het nou met Jopie?

Verdwaasd kijken MARIE en TOON elkaar aan.

PRESENTATRICE (V.O.)

De laatste maanden van 1944 rijden er door een spoorwegstaking geen treinen meer en de Duitsers verbieden ook ieder vervoer over water. Nu komt er helemaal geen voedsel en brandstof meer naar het westen.

10.13 ARCHIEF: KINDEREN SCHRAPPEN GAMELLEN LEEG

Broodmagere kinderen schrappen gamellen leeg.

PRESENTATRICE (V.O.)

Daar in de grote steden is al weinig te eten, maar nu wordt de toestand nog veel slechter. Of je nou bonnen hebt of niet, het maakt geen verschil, want er is toch niets meer te krijgen.

10.14 ARCHIEF: UITGEMERGELDE GEZICHTEN UIT RAAM EN DEUR

Uitgemergelde kinderen kijken uit een raam en een openstaande deur apathisch naar buiten.

PRESENTATRICE (V.O.)

Al snel breekt er een hongersnood uit,
zoals Nederland in geen tijden heeft
gekend. Vreselijk!

10.15 ARCHIEF: ZELFDE ARCHIEF ALS BOVEN

Een groot gezin in een schemerige woonkamer.
Broodmagere kinderen liggen bewegingloos op hun bed.

PRESENTATRICE (V.O.)

Mensen krijgen geen vitaminen en
bouwstoffen meer binnen. Ze worden
moe en futloos, tot ze zelfs geen
kracht meer hebben om op te staan.

10.16 ARCHIEF: GROEPJE MANNEN MET LANGE JASSEN BIJ ELKAAR

Een groepje mannen met lange jassen staat heimelijk
voedsel aan elkaar te verkopen.

PRESENTATRICE (V.O.)

Maar anderen profiteren juist van
die honger... Zwarthandelaars. Die
worden rijk door belachelijke
prijzen te rekenen voor de meest
simpele producten.

10.17 LOCATIE: INT. MODERNE KEUKEN

De PRESENTATRICE houdt een oorlogsbrood omhoog.

PRESENTATRICE

150 gulden voor een brood
bijvoorbeeld. Naar onze tijd
omgerekend is dat (...) euro.

Ze houdt een pond tarwebloem omhoog.

PRESENTATRICE

Negentig gulden voor een pak bloem.

Ze houdt wat aardappelen omhoog.

PRESENTATRICE

En voor zeventig kilo aardappelen
betaal je bijna zeshonderd gulden.

Ze gooit de aardappelen weer terug in een bak.

PRESENTATRICE

Zoveel geld hebben niet veel mensen
Dus moeten ze iets anders vinden om
te eten.

Ze loopt naar een keukentafel waarop suikerbieten liggen uitgesteld. Daarnaast keukengerei en een kom.

PRESENTATRICE

Suikerbieten bijvoorbeeld. Wassen, schillen, raspen, beetje melk en meel erbij en je hebt...

Ze tilt het deksel van een koekenpan en daar ligt een gebakken suikerbiet-pannenkoek.

PRESENTATRICE

... een soort... pannenkoek.

Ze plaatst de koekenpan terug en pakt een nieuwe schaal vol met gepelde tulpenbollen.

PRESENTATRICE

Maar een stuk lekkerder zijn vreemd genoeg... tulpenbollen!

Ze houdt een paar tulpenbollen in de lucht en laat ze weer terugvallen in de schaal.

PRESENTATRICE

Ook daarvoor bestaan er allerlei recepten. Wat aardappels erbij, een beetje rode kool, flink prakken en je hebt een echte tulpenbollenstampot.

Ze haalt een pan met een houten spatel van het fornuis en toont het kant-en-klare resultaat.

PRESENTATRICE

Je kunt het zo gek niet bedenken of men probeerde het te eten. Vis uit de sloot, mussen, huisdieren zoals konijntjes. Als je honger hebt, dan lust je ALLES!

Met de houten spatel neemt ze een hap van de tulpenbollenstampot. Even kauwen en de PRESENTATRICE trekt bleek weg.

PRESENTATRICE

(beroerd)

Doe even de camera uit!

10.18 DRAMA: INT. HUIS VAN SCHIE – WOONKAMER

Vier lege borden op tafel. Uitgehongerd zitten MARIE en TOON achter hun bord. De doodzieke JOPIE ligt op bed. Opgewekt komt MOEDER met een pannetje aangelopen.

MOEDER

Ik heb nou toch een verrassing voor

jullie!

Ze zet het pannetje op tafel en doet het deksel omhoog.

MOEDER

Pudding! Dat hadden jullie niet
gedacht, hè?

Geen reactie. MOEDER snuift demonstratief de geur op.

MOEDER

Mmmmmm! Moet je nou toch eens
ruiken! Hij is nog helemaal warm!
Kom maar met je bordje, Toon.

TOON komt niet in beweging.

TOON

Het is behangplaksel.

MOEDER

Nou ja, hoe kom je daar nou weer
bij?!... Mmmm! Marietje?

TOON

Dat stond op het doosje. Behangplaksel.

MOEDER

Ach, welnee. Dat was gewoon een oud
doosje. Ik moest het toch ergens indoen?!

Voorzichtig schept MARIE wat pudding op haar bord.

TOON

Als je dat eet, dan plakt je buik
helemaal aan elkaar.

MOEDER

Doe toch niet zo idioot! Het is heer-
lijke pudding. Je weet niet wat je mist.

MARIE neemt een hap van het glibberige spul.

MARIE

Mmm, inderdaad. Lekker zeg!

TOON kijkt achterdochtig naar MARIE die nog een hap neemt.

MOEDER

Zie je wel, ik zei het toch.

MARIE

Hoe kom je eraan?

MOEDER

Stom toeval. De kruidenier had nog

een hele voorraad op zolder!

TOON kijkt naar MARIE die haar lepel aflikt en hij kan zich niet langer inhouden. Hij grijpt zijn lepel en neemt een grote hap van de 'pudding'. Stilte.

MARIE

En?

TOON gooit zijn lepel kletterend terug op tafel.

TOON

Wat zijn jullie gemeen, zeg.

MARIE zit te grinniken.

MOEDER

Er zit tapioca-meel in, hoor. Dat kun je gewoon eten.

10.19 LOCATIE: EXT. UITERWAARDEN BIJ IJSSELBRUG ZWOLLE

De PRESENTATRICE staat ten westen van de IJsselbrug en haalt een grote plattegrond van Nederland tevoorschijn.

PRESENTATRICE

Maar niet overal heeft men het zo slecht.

Op de kaart wijst ze de grote steden in het Westen aan en het hele gebied tot aan de rivier de IJssel.

PRESENTATRICE

Hier in het Westen is hongersnood. Maar aan deze kant van de rivier bijvoorbeeld niet. Dat is de IJssel.

Ze staat op en wijst naar de rivier vlakbij.

PRESENTATRICE

Daar ligt hij. Daar aan de overkant, in Overijssel, Gelderland en Drenthe is nog genoeg te eten.

De PRESENTATRICE wijst naar het westen.

PRESENTATRICE

Dus trekken er dagelijks duizenden mensen uit de grote steden hier naartoe. Naar het platteland. Op fietsen zonder banden, met handkarren of kinderwagens. Door regen storm en sneeuw. In de hoop om bij een boer aan eten te kunnen komen.

10.20 ARCHIEF: MENSEN MET LUXE-GOEDEREN OP HONGERTOCHT

PRESENTATRICE

Niet voor geld, hoor, maar door spullen te ruilen. Een antieke klok bijvoorbeeld, of wat men maar in huis heeft. Meubels, kleren, zilveren bestek, trouwringen, schilderijen, postzegelverzamelingen en zelfs kinderspeelgoed.

10.21 ARCHIEF: LANGE WEG MET MEERDERE MENSEN OP HONGERTOCHT

PRESENTATRICE

ook heel jonge kinderen worden op pad gestuurd, omdat men hoopt dat de Duitsers hen met rust zullen laten.

10.22 DRAMA: EXT. LANGE WEG BIJ BOERDERIJ

Een eindeloze weg met twee voortploeterende gestalten: MARIE met een karretje met wat linnengoed, en TOON op door-en-door versleten schoenen. Beiden koud, nat en moe.

TOON

Ik geef 'm niet zomaar weg, hoor.

Terwijl ze doorstappen, bekijkt hij het houten speelgoedbootje van zijn vader in z'n hand.

TOON

Alleen voor een hele kaas... En tien liter melk...

Ze naderen een boerderij.

TOON

En eieren, een heleboel eieren, honderd...

Ze willen het erf oplopen, maar een BOER komt hen al tegemoet. Met een riek.

BOER

(snauwt)

We hebben niets meer nodig. M'n kasten zitten al helemaal vol met die troep van jullie. Dus wegwezen!

Zonder iets te zeggen, trekken MARIE en TOON weer verder. Een hond blaft hen na.

PRESENTATRICE (V.O.)

Maar niet alle boeren reageren zo.

10.23 LOCATIE: EXT. PLATTELANDSWEG

De PRESENTATRICE komt op een fiets tot stilstand.

PRESENTATRICE

Veel hebben wel medelijden met die
hongertrekkers uit de grote stad.
Ze geven hen soms een gratis
maaltijd en verkopen hun producten
voor een eerlijke prijs.

De PRESENTATRICE stapt af en laat het aangehaakte
karretje zien, waarin een zak aardappelen staat.

PRESENTATRICE

Zo wordt per hongertocht gemiddeld
vijftig kilo verzameld aan erwten,
rogge, tarwe, aardappels. Maar dan
zijn ze er nog niet. De hongertrekkers
moeten ook weer terug naar huis.

10.24 DRAMA: EXT. PLATTELAND

MARIE en TOON hebben inmiddels een klein zakje met
aardappelen op hun karretje liggen en stappen voort.

PRESENTATRICE (V.O.)

En dat is niet zonder gevaar.

Ze naderen een wegafzetting met twee forse kruizen en
prikeldraadrollen. Een BURGER wordt juist gefouilleerd
door een LANDWACHTER in uniform, terwijl een CONTROLE-
AMBTENAAR van de Centrale Crisis Controledienst diens
vergunning checkt. Als de BURGER mag doorlopen,
bereiken MARIE en TOON juist de afzetting.

CONTROLE-AMBTENAAR

Halt! Wat hebben jullie daar?

MARIE

Aardappels.

CONTROLE-AMBTENAAR

Vergunning?

TOON

Het is voor m'n broertje, Jopie,
die heeft zo'n honger.

CONTROLE-AMBTENAAR

Zonder vergunning geen aardappels.

MARIE

Maar we zijn al zolang onderweg,

alstublieft, meneer!

De CONTROLE-AMBTENAAR knikt naar de LANDWACHTER, die het zakje met aardappelen in beslag neemt.

TOON

Nee! Nee, niet doen!

Hij probeert het zakje vast te houden, maar de LANDWACHTER rukt het uit z'n handen.

LANDWACHTER

En nou heel snel doorlopen!

TOON

Maar m'n broertje...

MARIE trekt TOON met zich mee. De LANDWACHTER gooit het zakje op een stapel met eerder geconfisqueerde spullen. Als MARIE en TOON een heel eind verder zijn, knipoogt MARIE samenzweerderig naar haar broer.

MARIE

Gelukt.

Ze slaat haar jas even open en we zien dat ze behangen is met zakken graan, twee grote worsten en een kaas.

PRESENTATRICE (V.O.)

Maar ondanks de hongertochten,
ondanks de gaarkeukens en de zwarte
handel, houden velen het niet vol

10.25 ARCHIEF: DODE MENSEN LANGS DE WEG

PRESENTATRICE

Hoeveel mensen er precies zijn
doodgegaan, weten we nog steeds
niet. Maar waarschijnlijk rond de
zeventienduizend.

10.26 ARCHIEF: DODE MENSEN OP EEN RIJ IN DE KERK

PRESENTATRICE

En vooral veel oude mensen en baby's.

10.27 LOCATIE: EXT. ROTTERDAM – CROOSWIJK

De PRESENTATRICE wandelt langs het graf van Rotterdammers die tijdens de Hongerwinter zijn bezweken.

PRESENTATRICE

Vaak hebben de achterblijvers niet
de kracht om hen te begraven. Dus

blijven veel doden gewoon liggen.
Ze blijft bij een grafzerk staan.

PRESENTATRICE

Bovendien is er geen hout voor kisten
meer. Daarom worden kleine kinderen
soms begraven in een kartonnen doos
of een koffer.

10.28 DRAMA: INT. HUIS VAN SCHIE – WOONKAMER

Zwaaiend met de twee worsten en de kaas komen MARIE en
TOON de woonkamer binnen.

TOON

Kijk eens wat we hebben!

Hun vrolijkheid verdwijnt echter onmiddellijk, als ze de
uitgemergelde JOPIE bewegingloos op zijn bed zien liggen.

MARIE

O nee...

Vermoeid en bezorgd komt ook MOEDER de kamer in. Stilte.
Dan beweegt JOPIE zijn hoofd opzij en glimlacht gelaten.

MOEDER

Rustig maar.

MARIE en TOON geven het voedsel aan hun MOEDER en gaan
naast JOPIE op het bed zitten.

PRESENTATRICE (V.O.)

Eind februari is de toestand in het
westen onhoudbaar geworden. En nog steeds
is er geen bevrijding.

10.29 ARCHIEF: OPRUKKENDE GEALLIEERDE SOLDATEN

Canadezen en Amerikanen trekken op in Duitsland.

PRESENTATRICE (V.O.)

De geallieerden vechten vooral in
Duitsland en laten Nederland links
liggen.

10.30 ARCHIEF: CANADEZEN BEVRIJDEN GELDERLAND EN OVERIJSSSEL

PRESENTATRICE (V.O.)

Pas eind maart vallen de Canadezen
vanuit Duitsland ons land weer binnen
en bevrijden Gelderland, Overijssel
en de drie Noordelijke provincies.

10.31 ARCHIEF: DUITSE SOLDATEN VECHTEN TERUG

PRESENTATRICE (V.O.)

Maar op de Grebbelinie worden ze tegen-
gehouden door de Duitsers. Dus blijven
de grote steden in het westen bezet.

10.32 LOCATIE: EXT. DUINDIGT

De PRESENTATRICE loopt rond over de renbaan van Duindigt
in Den Haag.

PRESENTATRICE

Om de bevolking toch te helpen
maken de geallieerde afspraken met
de Duitsers om voedsel te brengen.
Eind april gooien Amerikaanse en
Engelse vliegtuigen miljoenen
kilo's eten naar beneden. Geen
bommen, maar suiker, vlees, boter
en chocola. En dat komt op dit
soort velden terecht.

De PRESENTATRICE kijkt over het veld uit.

PRESENTATRICE

De Hongerwinter is nu afgelopen en de
bevrijding is opeens heel dichtbij.

10.33 ARCHIEF: MENSEN KLIMMEN OP DE DAKEN

Mensen komen uit hun huizen en klimmen op de daken.

OUDERWETSE RADIOSTEM (V.O.)

Hier Radio Herrijzend Nederland.
Luisteraars blijft hangen aan uw
toestel.

Vliegtuigen komen laag over het land aangevlogen. Dan
gaan de bomluiken open en vallen duizenden zakken voedsel
op de grond.

10.34 ARCHIEF: MENSEN VERZAMELEN HET GEDROPT ETEN

Mannen in burger en in uniform verzamelen het eten en
halen zelfs zakken uit de sloot.

OUDERWETSE RADIOSTEM (V.O.)

Daar uw voedselvoorraad is uitgeput
heeft het opperbevel opdracht gegeven
om dadelijk voedsel door vliegtuigen
boven bezet gebied uit te werpen.

De zakken en kisten worden op karren afgevoerd.

10.35 DRAMA: EXT. HUIS VAN SCHIE – VOORDEUR

MARIE, TOON en JOPIE zitten naast elkaar op een traprede met allebei een blik corned beef op hun schoot. Met een lepel eten ze van het vlees en genieten met volle teugen.

AFTITELING BEGINT
